

Nr 348.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland m. m.; given Stockholms slott den 28 november 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 28 november 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt cheferna för försvars- och finansdepartementen anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, fråga om *beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland m. m.* samt anför:

Tidigare beslut om sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland.

Genom proposition den 16 februari 1940, nr 75, förelade Kungl. Maj:t riksdagen förslag om beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider

Bihang till riksdagens protokoll 1941. 1 saml. Nr 348.

från Finland m. m. samt om sättet för bestridande såväl av kostnaderna härför som av kostnaderna för sjukhusvård i Sverige åt eljest evakuerade finska medborgare. I propositionen konstaterades till en början, att möjligheter föreläge att i viss utsträckning bereda sjukhusvård här i riket åt krigsskadade från Finland. Humanitära skäl syntes bjuda, att dessa möjligheter ställdes till förfogande för vård av sådana finska medborgare eller andra i då pågående finsk-ryska krig deltagande personer, som till följd av krigsskador blivit eller kunde antagas bliva invalider. För ändamålet borde, där så lämpligen kunde ske, i första hand tagas i anspråk sjukvårdsanstalter, som ägdes av staten eller för vilkas drift staten i sista hand svarade. Därutöver torde möjlighet böra förefinnas att mottaga dylika patienter å lands-ting, kommun eller annan tillhöriga sjukhus eller lokaler, främst sådana som tjänstgjorde eller avsåges tjänstgöra såsom beredskapssjukhus.

Kostnaderna för invalidernas sjukhusvård borde enligt propositionen i princip åvila staten, oavsett å vilket sjukhus vården lämnades. Preliminärt syntes man beträffande lasarett och därmed jämställda sjukhus böra utgå från en vårdkostnad av 8 kronor per underhållsdag, med rätt för vederbörande sjukhusägare att på grundval av verifierade räkenskaper efter ansökan erhålla den ytterligare ersättning, som kunde befinnas befogad med hänsyn till genomsnittskostnaden för underhållsdag under det kalenderår vården ägt rum, sedan eventuella utgifter för räntor och amorteringar frånräknats. Efter utskrivningen från sjukhus borde invaliderna, i den mån så erfordrades och kunde ske, beredas lämplig eftervård och yrkesutbildning. Kostnaderna för utbildningen och uppehälle efter utskrivningen borde, om andra medel ej stode till förfogande, i första hand bestridas av svenska staten.

I fråga om bestridandet av kostnaderna för de eljest evakuerade finska medborgarnas sjukhusvård föreslogs i propositionen, att staten skulle svara jämväl för dessa kostnader samt att, där förhållandena så medgåve, av patienten skulle uttagas en dagavgift av 3 kronor. Prövningen därav syntes böra tillkomma sjukhusledningen i anslutning till vissa av Kungl. Maj:t utfärdade närmare föreskrifter.

I propositionen föreslogs i enlighet härmed riksdagen att dels godkänna de grunder för bestridandet av kostnader för sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland m. m., som i propositionen förordats, dels ock för ändamålet anvisa ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor.

Riksdagen (skrivelse nr 115) biföll den i propositionen gjorda hemställan.

Närmare bestämmelser rörande användandet av ifrågavarande anslag meddelades genom Kungl. Maj:ts brev den 21 mars 1940. Brevet innehöll särskilda bestämmelser rörande sjukhusvård i Sverige åt dels medlemmar av svenska frivilligkåren i Finland, vilka till följd av krigsskada blivit eller kunde antagas bliva invalider, dels finska medborgare, som till följd av krigsskada blivit eller kunde antagas bliva invalider, dels ock andra finska medborgare.

Framställning av överstyrelsen för svenska röda korset.

I skrivelse den 15 november 1941 anförde *överstyrelsen för svenska röda korset*, att det under de förhandlingar, som i början av november 1941 förts mellan överstyrelsen och finska röda korsets centralstyrelse angående möjligheterna för fortsatt hjälp till Finlands befolkning, framkommit, att den under centralstyrelsens ledning lydande oumbärliga finska invalidvården stode inför en ekonomisk kris, som i väsentliga avseenden hotade dess fortsatta verksamhet, samt att en kontant gåva från svenska röda korset därför vore synnerligen välkommen och av behovet påkallad. Då det kommit till överstyrelsens kännedom, att en betydande del av det av riksdagen beviljade anslaget å 1,000,000 kronor för finska invaliders vård i Sverige icke behövt användas för detta ändamål, och då svenska röda korset icke självt förfogade över tillräckliga medel för att bistå finska röda korset, hemställde överstyrelsen, att ifrågavarande besparingar måtte få användas till understödande av den finska invalidvården. Det torde enligt överstyrelsens mening icke råda något tvivel om att det bleve väsentligt billigare att använda ifrågavarande belopp för invalidernas vård i Finland än för deras överförande till och vård i Sverige.

Yttrande av medicinalstyrelsen.

Medicinalstyrelsen har, efter remiss, den 24 november 1941 avgivit yttrande i anledning av överstyrelsens framställning. Inledningsvis lämnar styrelsen en redogörelse för finska röda korsets resurser i fråga om meddelande av invalidvård. Styrelsen anför därvid:

Enligt vad medicinalstyrelsen från överstyrelsen för svenska röda korset inhämtat, disponerar Finlands röda kors för invalidvård förutom över eget stationärt sjukhus och tillfälligt inrättade sådana även över ett särskilt, till nya sjuksköterskeskolans byggnad i Helsingfors förlagt invalidsjukhus, det senare med plats för 600 patienter. Ett mycket omfattande sjukvårdsarbete synes å dessa sjukhus hava lämnats. Röda korset har härutöver i förening med andra för invalidvården arbetande sammanslutningar i olika hänseenden uppträtt till krigsinvalidernas hjälp. Dessa hava sålunda i stor utsträckning meddelats yrkesutbildning, ofta i särskilda av röda korset drivna invalidhem, erhållit arbetsredskap, förbättrade bostäder, husdjur, klädhjälp till sig själva och sina familjer m. m. Under tiden från april månad 1940 till utgången av september månad 1941 har finska röda korset för olika ändamål inom invalidvårdens ram utgivit omkring 37 miljoner finska mark. Denna omfattande verksamhet har varit möjlig framförallt på grund av de stora gåvor finska röda korset tidigare erhållit från utlandet. Då numera de tidigare stora gåvorna från Amerika och England utebliva, uppgives finska röda korsets möjlighet till fortsatt bedrivande i önskvärd omfattning av invalidvård vara i brydsamt läge.

Medicinalstyrelsen meddelar vidare, att det från Finland uttryckta önskemålet om hjälp till invalidvården i Finland, enligt vad styrelsen under hand inhämtat, i första hand avsåge ett understödsbelopp av 250,000—300,000 kronor. Då emellertid hela medelsbehovet vore avsevärt större än nämnda

summa, hade överstyrelsen för svenska röda korset för avsikt att för vidare medelsanskaffning genom ett upprop till allmänheten anlita insamlingsvägen. Å förenämnda, av 1940 års lagtima riksdag anvisade anslag till beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland m. m. hade hittills disponerats omkring 619,000 kronor. I några fall bereddes dock ännu svenska och finska medborgare vård eller yrkesutbildning, som styrelsen hade att ersätta från nämnda anslag, vartill komme att vissa ersättningsanspråk ännu icke blivit framställda eller reglerade. En approximativ beräkning av storleken av de medel, som skulle kunna bliva tillgängliga för det av överstyrelsen för svenska röda korset ifrågasatta ändamålet, torde enligt medicinalstyrelsen giva till resultat, att högst 250,000 kronor sannolikt skulle kunna disponeras härför, varvid anslaget dock finge beräknas bliva till fullo utnyttjat.

Medicinalstyrelsen framför i detta sammanhang jämväl frågan om att, i likhet med vad som skedde under förra finsk-ryska kriget, bereda finska krigsinvalider sjukhusvård i Sverige. Styrelsen yttrar härom:

Den finske sanitetsöverläkaren Eino Suolahti har vid samtal den 21 november 1941 med chefen för medicinalstyrelsen uttalat, att ett erbjudande från Sverige att härstädes för vård emottaga 500—600 krigsskadade skulle från finsk sida mottagas med stor tacksamhet och innebära en väsentlig lättnad. Med hänvisning till storleken av reservationen å redan beviljat anslag måste uppenbarligen en förutsättning för ett dylikt svenskt erbjudande vara, att ytterligare medel av riksdagen beviljas för ändamålet. Därest i stort sett samma villkor som de nuvarande föreskrives, torde medelsbehovet med hänsyn till nu gällande höga vårdkostnader, vilka för de större sjukhusens vidkommande torde ligga vid en dagskostnad av omkring 14 kronor, icke kunna beräknas till lägre summa än 1,000,000 kronor. Medan fred råder i Sverige böra sjukhusen här utan större svårighet kunna mottaga det ifrågasatta klientelet från Finland.

Rörande sin egen inställning till nu berörda frågor anför medicinalstyrelsen:

Medicinalstyrelsen omfattar med stor sympati såväl överstyrelsens för svenska röda korset vädjan om hjälp åt invalidvården i Finland som även tanken på ett förnyat mottagande i Sverige av finska krigsskadade och vill för sin del med åberopande av de humanitära skäl, som uppenbarligen föreligga, tillstyrka, att medelst svenskt statligt understöd hjälpaktioner till den finska invalidvårdens fromma bedrivs parallellt efter båda nyss angivna linjer. Med hänsyn till syftemålet med det år 1940 av riksdagen beviljade anslaget torde överstyrelsens för svenska röda korset framställning kunna förordas till bifall, såvitt avser ett å ifrågakomna anslag nu befintligt överskott å 250,000 kronor till sjukhusvård och yrkesutbildning åt invalider i Finland. Vad angår ifrågasatt mottagande i Sverige av krigsinvalider från Finland synas enahanda villkor, som för 1940 års anslag fastställts, böra föreskrivas beträffande krigsinvalidernas vård och ersättning för densamma, dock att rätt bör inrymmas åt svenska röda korset att erhålla ersättning jämväl för klädesutrustning åt vårdad, i fall där sådan utrustning är av behovet påkallad. Till upplysning får styrelsen meddela, att enligt verkställda förhandsundersökningar vid Stockholms stads sjukhus omkring 200—300 invalider kunna mottagas, vid Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg 100, vid

Lunds lasarett 50, vid lasarettet och vanförestalten i Härnösand 50, vid det i pensionsstyrelsens kuranstalt i Malmö inrättade militärsjukhuset 50 samt mindre antal vid karolinska sjukhuset, akademiska sjukhuset i Uppsala samt lasarettet och vanförestalten i Hälsingborg.

Medicinalstyrelsen förordar vidare, att man — i överensstämmelse med vad som skedde i samband med beviljande av motsvarande anslag år 1940 — i detta sammanhang reglerar jämväl frågan om invalidvård åt medlemmar i den nuvarande svenska frivilligkåren i Finland. Styrelsen anser jämväl, att styrelsen bör medgivas möjlighet att av statsmedel bevilja ersättning för sjukhusvård i Sverige i förekommande fall åt finska barn. Sådana barn vistades enligt styrelsen för närvarande till stort antal i svenska hem. Kommittén för finska sommarbarn hade dittills i många fall bestritt kostnaden för sjukhusvård åt finska barn. Kommittén hade emellertid uppgivit, att den endast med svårighet varit i stånd till dessa utlägg och att den ansågo sig i behov av hjälp för återfående av desamma. De svenska fosterhemmen kunde antagas i många fall hava att dragas med svårigheter av enahanda orsak.

Medicinalstyrelsen har upprättat ett i enlighet med de av styrelsen angivna riktlinjerna avfattat förslag till bestämmelser rörande sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalidier från Finland m. m. Förslaget torde få såsom *bilaga* fogas till detta protokoll.

Svårigheter vore, enligt vad medicinalstyrelsen framhåller, förenade med att mera exakt angiva storleken av det medelsbehov, som kunde förledas av bifall till styrelsens förslag om invalidvård i Sverige åt finska medborgare m. m. Det syntes därför medicinalstyrelsen önskvärt, att blivande anslag, om det bestämdes till 1,000,000 kronor, finge formen av förslagsanslag eller att det något höjdes.

Medicinalstyrelsen hemställer slutligen, att förslag måtte föreläggas riksdagen *dels* att av reserverade medel å förenämnda, av 1940 års lagtima riksdag beviljade anslag å 1,000,000 kronor till centralstyrelsen för finska röda korset överföra 250,000 kronor för sjukhusvård och yrkesutbildning i Finland åt finska krigsinvalidier, *dels ock* att för beredande i Sverige av sjukhusvård och yrkesutbildning åt krigsinvalidier från Finland m. m. bevilja ett förslagsanslag av ytterligare 1,000,000 kronor att disponeras jämlikt det av medicinalstyrelsen överlämnade förslaget, med bemyndigande för styrelsen att anlita anslaget, därest så skulle befinnas nödigt, även för tillgodoseende av det med förstnämnda anslag avsedda ursprungliga syftet.

Av 1940 års lagtima riksdag beviljades ett anslag å 1,000,000 kronor för beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalidier från Finland m. m. Ehuru samtliga utgifter å detta anslag ännu ej reglerats, kan man med stor sannolikhet utgå från att ett överskott kommer att uppstå å anslaget. Enligt en av medicinalstyrelsen gjord beräkning skulle överskottet komma att uppgå till omkring 250,000 kronor.

Överstyrelsen för svenska röda korset har nu hemställt, att nämnda överskott måtte få anlitas till understödande av invalidvården i Finland. Av

*Departements-
chefen.*

medicinalstyrelsens tillstyrkande yttrande framgår, att vissa större hjälpkällor, över vilka finska röda korset tidigare förfogat, nu icke längre kunna påräknas. Det medelsbehov, som på grund därav uppkommit för finska röda korset, uppgår visserligen till avsevärt större belopp än förenämnda överskottsmedel, men det är överstyrelsens avsikt att söka genom insamling hopbrunga ytterligare penningmedel.

Av medicinalstyrelsen har därjämte framförts förslag att — jämte det på angivet sätt understöd lämnades den finska invalidvården — ett upprepede skulle ske av den i samband med förra finsk-ryska kriget viddagna åtgärden att låta krigsskadade från Finland på svenska statens bekostnad beredas sjukhusvård i Sverige. Härutöver skulle enligt förslaget sjukhusvård på statens bekostnad kunna beredas minderårig finsk medborgare, som vistades här i landet. Ett belopp av 1,000,000 kronor föreslås skola anvisas för dessa ändamål. Det sätt, varpå kostnaderna för nämnda sjukhusvård skulle bestridas, skulle nära ansluta sig till de bestämmelser, som år 1940 meddelades i fråga om det då anvisade anslaget. Dessa bestämmelser gingo i huvudsak ut på att staten i princip svarade för invalidernas sjukhusvård, oavsett å vilket sjukhus vården lämnades, att även kostnaden för eftervård och yrkesutbildning jämte uppehälle därunder bestredes av statsmedel, i den mån enskilda medel ej stode till förfogande, samt att staten jämväl svarade för kostnaderna för de eljest evakuerade finska medborgarnas sjukhusvård, med iakttagande av att den sjuke själv, därest han så förmådde, hade att gälda en dagavgift av 3 kronor.

Beredande av sjukhusvård på statens bekostnad åt andra finska medborgare än de krigsskadade föreslås emellertid skola ifrågakomma allenast såvitt avser de genom förmedling av föreningen finska sommarbarn eller samarbetskommittén för nordiskt hjälparbete till Sverige överförda finska barnen. Kostnaden för vård av dessa barn skulle efter medicinalstyrelsens prövning få bestridas enligt de grunder, som i motsvarande fall gälla för de krigsskadade. I fråga om kostnaden för öppen vård, som lämnades barn, vilket saknade medel att erlægga stadgad eller eljest begärd avgift, föreslås motsvarande bestämmelser som enligt de tidigare föreskrifterna gällde vid beredande av sådan vård åt icke krigsskadad finsk medborgare. Vidare har föreslagits, att anslaget skulle få anlitas för att genom bemedling av svenska röda korset giva invaliderna klädustrustning.

De humanitära skäl, vilka voro bestämmande för statsmakternas ställningstagande till frågan om beredande under förra finsk-ryska kriget av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland, göra sig uppenbarligen med samma styrka gällande i nuvarande situation. Av medicinalstyrelsens yttrande i ärendet framgår, att ej obetydliga möjligheter erbjuda sig att för vård i Sverige mottaga krigsskadade från Finland. Enligt vad jag inhämtat behöver ej befaras, att ett mottagande i den utsträckning medicinalstyrelsen tänkt sig av finska krigsinvalider skulle under nuvarande förhållanden medföra intrång på möjligheterna för svenska medborgare till erforderlig sjukhus- och invalidvård. Jag tillstyrker därför medicinalstyrelsens

förslag härom. Med hänsyn till vad som blivit upplyst angående det finska röda korsets minskade möjligheter till fortsatt bedrivande i önskvärd omfattning av invalidvård anser jag mig jämväl böra biträda förslaget att stödåtgärden denna gång även gives formen av kontant understöd åt finska röda korset för dess invalidvårdande verksamhet. Mot storleken av det föreslagna kontanta bidraget, 250,000 kronor, har jag ej heller något att erinra. Medlen torde för ändamålet böra ställas till svenska röda korsets förfogande.

De grunder, som äro föreslagna för bestridandet av kostnaderna för ifrågasvarande sjukhus- och invalidvård, samt för användandet i övrigt av ifrågasvarande anslag, torde kunna i huvudsak lända till efter rättelse. Ett fastställande i detalj av de föreslagna villkoren torde dock böra ske först i samband med att anslaget ställes till vederbörandes förfogande.

Medel för täckande av de nya utgifter, som påkallas av förslaget, torde böra äskas å tilläggsstat I till riksstaten för nu löpande budgetår. Medicinalstyrelsens förslag att giva medelsanvisningen formen av förslagsanslag anser jag mig icke kunna biträda. Medlen torde böra anvisas såsom reservationsanslag under rubriken Beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalidier från Finland m. m.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna de grunder för bestridandet av kostnader för sjukhusvård åt krigsinvalidier från Finland, som i det föregående förordats,

dels ock till Beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalidier från Finland m. m. å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under femte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Anders Lundstedt.

Förslag till villkor för anslag till sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland m. m.

1. Medlemmar av svenska frivilligkåren i Finland, vilka till följd av krigsskada blivit eller kunna antagas bli va invalider, må utan avgift för vård mottagas å *dels* arméns sjukhus i den ordning och omfattning arméförvaltningens sjukvårdsstyrelse föreskriver, *dels ock* de civila sjukhus i Sverige, som medicinalstyrelsen efter överenskommelse med vederbörande huvudman bestämmer.

2. Finska medborgare, som till följd av krigsskada blivit eller kunna antagas bli va invalider, må utan avgift för vård mottagas å *dels* karolinska sjukhuset, serafimerlasarettet, akademiska sjukhuset i Uppsala, vanförestalterna och pensionsstyrelsens kuranstalter i den omfattning, medicinalstyrelsen i samråd med vederbörande sjukhusdirektion eller styrelse finner så kunna ske utan väsentligt men för sjukvården i övrigt vid dessa anstalter, *dels ock* sjukhus, som drivas av landsting eller städer utanför landsting, eller andra lämpliga sjukvårdsanstalter, i den mån överenskommelse därom träffas mellan medicinalstyrelsen och vederbörande huvudman.

3. Kostnaden för vård, som jämlikt punkt 1 lämnas å armén tillhörigt sjukhus skall till ett belopp av högst 8 kronor för underhållsdag avföras från ovannämnda, under femte huvudtiteln anvisade reservationsanslag till beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland m. m. å 1,000,000 kronor.

Kostnaderna för vård, som jämlikt punkt 1 eller 2 lämnas å annat staten tillhörigt sjukhus, skall till ett belopp, motsvarande eljest stadgad avgift för vård å allmän sal av utländsk medborgare, avföras från samma anslag, som nyss nämnts.

4. För vård, som jämlikt punkt 1 eller 2 lämnas å sjukhus, som tillhör annan än staten, ersätter staten självkostnaden, frånsett utgifter för räntor och amorteringar å byggnadslån. Därest överenskommelse om lägre ersättning icke kan träffas, utgår ersättningen med 8 kronor för underhållsdag, med rätt för vederbörande huvudman att sedermera på grundval av verifierade räkenskaper göra framställning om den ytterligare ersättning, som kan finnas befogad med hänsyn till genomsnittskostnaden vid sjukhuset för det kalenderår, varunder vården ägt rum.

5. Patient, som jämlikt punkt 1 eller 2 intagits å lasarett eller därmed jämförligt sjukhus, skall så snart omständigheterna det medgiva, utskrivas från sjukhuset och kostnadsfritt beredas erforderlig eftervård å konvalescenthem, poliklinik eller på annat lämpligt sätt. I den mån så påkallas och ske kan, bör patient, som avses i punkterna 1 och 2, jämväl beredas fri yrkesutbildning å vanförestalt.

6. Innan patient, som avses i punkterna 1 och 2, utskrives från sjukhus, skall anmälan göras till medicinalstyrelsen. Sådan anmälan skall, om patienten behöver fortsatt läkarvård eller yrkesutbildning å vanförestalt, innefatta förslag till dylik vård eller utbildning, samt i annat fall meddelande, huruvida patienten efter utskrivningen kan omedelbart hemsändas.

7. Vård å konvalescenthem eller annan eftervård ombesörjes av svenska röda korset, som av medicinalstyrelsen erhåller nödiga upplysningar om det enskilda fallet.

Påkallas yrkesutbildning, har medicinalstyrelsen att efter prövning av omständigheterna i varje enskilt fall därom träffa överenskommelse med vanförestalt, där plats kan beredas.

8. Kostnaden för eftervård och yrkesutbildning jämte uppehälle där- under samt klädesutrustning vid hemresa i fall av behov bestrides, i den mån enskilda medel ej stå till förfogande, från ovannämnda under femte huvudtiteln anvisade anslag.

9. Efter avslutad vård eller yrkesutbildning av krigsskadad, som är finsk medborgare, har svenska röda korset att efter samråd med vederbörande finska myndigheter ombesörja återresan till Finland.

10. I den mån minderårig finsk medborgare, som genom förmedling av föreningen Finska sommarbarn eller Samarbetskommittén för nordiskt hjälp- arbete överförts till Sverige, beretts eller beredes vård å sjukhus här i landet, må efter prövning av medicinalstyrelsen kostnaden för vården be- stridas enligt de grunder, som angivits i punkterna 3 och 4. För öppen vård, som lämnas finsk medborgare, varom här är fråga, vid av landsting eller stad utanför landsting drivna sjukhus, må, därest den sjuke saknar medel att erlägga stadgad eller eljest begärd avgift, ersättning av stats- medel utgå med belopp motsvarande avgiften, dock att ersättning i intet fall må utgå med högre belopp än gällande sjukkassetaxa medgiver.

11. Ersättning för vård eller yrkesutbildning ävensom för transport inom Sverige av patienter, som avses i punkterna 1 och 2, utbetalas av medicinal- styrelsen dit vederbörande hava att månadsvis ingiva räkningar med tillhö- rande verifikationer.